

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Landstinget. № 46.

Shvende Session.

34te Møde.

Tirsdagen den 29de Januar.

(Fortsat.)

Beutner: Efter det Foredrag, som det ærede Thing har hørt af den høitærede Justitsminister, hvis Stilling til det foreliggende Lovudkast er den samme som Udvalgets Fleertals, har jeg, der hører til dette Fleertal, kun meget Lidt at sige. Lovudkastet optager i sig et Element, hvis Berettigelse tidligere ikke har været tilstrækkeligt anerkjendt, men som i den senere Tid, tildeels gjennem sørgelige Erfaringer, har gjort sig gjældende med en uimodstaaelig Magt. Det er Sundhedshensynet, der fordrer sin Ret; men det kan ikke komme til sin Ret, uden at Eiendommene maa afgive en Deel af deres, og det er Udsævningen eller Ligningen af disse forskjellige Interesser, som Lovudkastet fornemmelig eller for Størstedelen har at ordne. Det forekommer mig efter nøie at have overveiet Alt, hvad Loven omhandler, at Lovforslaget paa en tilfredsstillende Maade har vidst at bringe disse forskjellige Interesser i Forbindelse og Samklang. Der er gjort meget store Fordringer til Eiendomsretten til Gunst for Sundhedshensynet; men jeg troer ogsaa, at disse Krav ikke ere større, end Almeenvellet er berettiget til at fordre. Ogsaa med Hensyn til den techniske Deel af Loven er der gjort Krav til Eiendomsretten, men de ere efter min Formening heller ikke større, end hvad der maa ansees for aldeles nødvendigt. Nu skulde man troe, at, naar denne Lov mødte Modstand, den da maatte komme fra den Side, der skal opgive Noget af

sin Ret; og gjøre Indrømmelser. Men dette er ikke Tilfælde; Modstanden imod Loven kommer fra dem, der modtage, og endog modtage Meget. Fordringerne med Hensyn til det Techniske ere vel ikke store, men dog altid Noget og medføre temmelig store Indskrænkninger i Byggesfriheden. Desuagtet troer man dog, at der kunde været Anledning til at forlange endnu Mere. Der er saaledes gjort Paastand paa, at der skulde fordras større Dimensioner med Hensyn til det Tømmer, der skal anvendes til Bygninger, men det er ikke blevet paa-vist, at de Dimensioner, som Lovudkastet fastsætter, ere forkastelige. Man har indskrænket sig til at sige: „at, hvad vi ønske sat istedetfor, er bedre end det, der staar i Lovudkastet“. Det er vel sandt; men det er ogsaa dyrere, og ved at forlange, at den Byggende skal anvende dyrere Materialier til sin Bygning, end der ere absolut nødvendige til dens Bestemmelse, stiller man en ny Fordring til Eiendommene. Sundhedshensynet er der indrømmet Meget; men foruden de meget betydelige Indskrænkninger, der forlanges i Lovudkastet, gjøres der nu Paastand paa, at man skulde tænke paa at udelukke alle Kjalderleiligheder fra Beboelse, at man skulde sætte en Præmie paa at bygge Etager, der vare 5 à 6 Alen høie, istedetfor, som Lovforslaget indskrænker sig til, at i snevde Gader Etagerne skulle være 4 Alen høie. Man har endogsaa antydet, at det kunde være passende at condemnere de gamle og daarlige Huse, som nu beboes af den fattige Klasse, og at man ikke ugerne vilde see, at der skuldes hele Dvarterer af Byen, der beboes af den fattige Klasse. Jeg troer nu, at disse Fordringer, hvis man vilde gaare ind paa at indrømme dem, vilde afficere